

Uykusuz Gecelerde Ben

– Ayışığı · 27 Temmuz 2019

UYKUSUZ GECELERDE BEN

sabahı zor olan yorgun gecelerin bağında
dalıyorum mevsimi yitik rengi solan hayale
yalnızlığım sürüklüyor beni sonsuz melale
hani nerede o yakamoz mavisini bitmeyen umutlar
hani nerede o yaşanmamış orman yeşili baharlar
dinse de zamansız hoyrat esen yorgun rüzgarlar
bak şimdi üzerimizde dolaşüyor kara bulutlar
sessizliğe gömülürken cevapsız kalan sorular
kan çanağı gözlerimden yüreğime hüznler yağıyor
serzenişim yankılanıyor gecenin kör bir vaktinde

lacivert gecelerin ay ışığı gölgesinde
uzanırım ruhumun derinliklerine ölmüşcesine
yaslarım başımı esmer yüzlü gecenin göğsüne
yüreğimde saklı vurgun yemiş bir düşü düşlerim
içten içe bir ah çekerim derinden
içim kan ağlar kalbim sızlar kederinden

aklım almaz gönlüme sığmaz
elim ermez gücüm yetmez
her an sen geçsen de içimden
zaman hiç geçmek bilmez

yalnızlığın sahrasında dile gelse de ahraz geceler
yokluğunda nasılda susuyor dilimdeki tüm heceler
belkiler keşkeler vazgeçişler kaybedişler
hepsi de film şeridi gibi gözümün önünden gelip geçtiler
uzadıkça uzayan hükmüm olmayan gecede
üşütüyor ayaz kesen rüzgarın soğuk nefesi
feryat fıgan yankılanıyor yüreğimin sesi
nereye gitsem kaçamıyorum kendimden
sürekli yalnızlığım koşuyor peşimden
her defasında yakalıyor beni tam ensemden

bir girdap gibi beni içine çeken gecede
kulağıma kar suyu kaçırarak kadar düşünceli
ağırlaştırılmış müebbet cezasıyla
hüküm giymiş bir suçluyum
gözlerimin hapsinde
pır pır eden yüreğim
halen çığırtnkan bir martı telaşında
boşuna kanat çırpıyor sonsuzluğa
boşuna ağlıyor mavi bir düş
boşuna kanıyor kansız bir yara

AYLA CERMEN TÜFEKÇİ 🌙